

562.

O s w i a d c z e n i e r z ą d o w e

z dnia 26 czerwca 1923 r.

w przedmiocie wydania regulaminu procesowego Górnego Śląskiego Trybunału Rozjemczego na podstawie art. 596 Polsko-Niemieckiej Konwencji Górnego Śląskiego zawartej w Genewie dn. 15 maja 1922 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 596—par. 1, Polsko-Niemieckiej Konwencji Górnego Śląskiego zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 371) opracowany został regulamin procesowy Górnego Śląskiego Trybunału Rozjemczego o treści następującej:

I. Postanowienia ogólne.

Artykuł 1.

Postępowanie przed Trybunałem Rozjemczym wszczyna się tylko na podstawie pisma doń wniesionego.

Artykuł 2.

Pismo rozpoczynające postępowanie, tudzież wszelkie inne pisma mają być ułożone w języku polskim albo niemieckim. O ile niema odmiennego postanowienia, winno być każde pismo wniezione w sześciu egzemplarzach, jeżeli zaś jest więcej przeciwników aniżeli jeden, należy wnieść odpowiednio większą ich ilość.

Artykuł 3.

Prezydent Trybunału Rozjemczego bada, czy przed odwołaniem się do Trybunału Rozjemczego zwrócono się stosownie do postanowień Polsko-Niemieckiej Konwencji Górnego Śląskiego z 15 maja 1922 do organów pośrednich, przewidzianych w tej Konwencji lub do sądów i władz krajowych, o ile te są w pierwszej linii kompetentne. Jeżeli się temu nie stało zadość, Prezydent oddala wniosek jako niedopuszczalny.

Artykuł 4.

Trybunał Rozjemczy bada swoją właściwość z urzędu i może w każdym stadium postępowania nawet bez ustnej rozprawy orzec swoją niewłaściwość.

I. Allgemeine Bestimmungen.

Artikel 1.

Zur Eröffnung des Verfahrens vor dem Schiedsgericht ist die Einreichung eines Schriftsatzes erforderlich.

Artikel 2.

Der das Verfahren einleitende Schriftsatz, sowie alle anderen Schriftsätze sind in deutscher oder in polnischer Sprache abzufassen.

Von jedem Schriftsätze sind, soweit nichts anderes bestimmt ist, sechs Stücke und, falls mehr als ein Gegner vorhanden ist, eine entsprechend grössere Zahl einzureichen.

Artikel 3.

Der Präsident des Schiedsgerichts prüft, ob gemäss den Bestimmungen des deutsch-polnischen Abkommens über Oberschlesien vom 15. Mai 1922 vor der Anrufung des Schiedsgerichts die in diesem Abkommen vorgesehenen Zwischeninstanzen oder die in erster Linie zuständigen Landesgerichte oder Landesbehörden mit der Angelegenheit befasst worden sind. Ist dies unterblieben, so weist der Präsident den Antrag als unzulässig ab.

Artikel 4.

Das Schiedsgericht prüft seine Zuständigkeit von Amts wegen und kann in jeder Lage des Verfahrens auch ohne mündliche Verhandlung seine Unzuständigkeit aussprechen.

Artykuł 5.

Trybunał Rozjemczy może każdej chwili wezwać strony do pisemnego lub ustnego uzupełnienia podanego przez sie stanu sprawy i do podania środków dowodowych. W szczególności może strony odesłać do Biura Trybunału Rozjemczego w celu spisania protokołu albo odnieść się do Przedstawiciela Państwa w celu spowodowania spisania oświadczeń strony przez właściwego do spisywania protokołu urzędnika sądu lub władzy administracyjnej.

Artykuł 6.

Strony mogą powierzyć swe zastępstwo pełnomocnikowi z pośród adwokatów, uprawnionych do występowania przed sądem polskim albo niemieckim, bądź z pośród profesorów lub docentów prywatnych umiejętności prawnych na uniwersytecie polskim albo niemieckim, zaś w sprawach, dotyczących ochrony własności przemysłowej z pośród polskich albo niemieckich rzeczników patentowych.

Trybunał Rozjemczy może także dopuścić w charakterze pełnomocników inne odpowiednie osoby.

Artykuł 7.

Pełnomocnik strony ma przedstawić Trybunałowi Rozjemczemu pełnomocnictwo sporządzone na piśmie.

Artykuł 8.

Zastępstwo Państwa przed Trybunałem Rozjemczym przysługuje wyłącznie przedstawicielowi Państwa (artykuł 569 Konwencji), dopóki nie doniesiono Trybunałowi Rozjemczemu na piśmie, że Państwo ustanowiło dla sprawy szczególnego pełnomocnika.

Przepis ten ma w szczególności także wówczas zastosowanie, gdy postępowanie zwrócone jest przeciw jakiemu zarządzeniu władzy bądź przeciw żądaniu urzędu legitymacyjnego lub urzędu wizującego (Office de permis ou office des kontresignatures) dla kart cyrkulacyjnych (art. 297 i 300 Konwencji).

Skargi wniesione przeciw państwu doreczają się tylko jego Przedstawicielowi.

Artykuł 9.

Pisma, uchwały i rozstrzygnięcia doreczane stronie winny być doreczane także Przedstawicielowi tego państwa, które w postępowaniu nie jest stroną. Przedstawiciela tego państwa winno się także zawiadomić o wszelkich terminach, a jeżeli się tego nie zrzesznie, winno się mu tak samo jak stronie doreczyć odpisy protokołów, spisanych na terminach, na których się przeprowadza dowody. Ma on prawo na terminach podawać wnioski i zabierać głos, o ile tego wymaga interes mu poruczony.

Artykuł 10.

Doreczenia wniesionych pism tudzież wezwań na termin dokonuje się z urzędu.

Artikel 5

Das Schiedsgericht kann jederzeit die Parteien auffordern, ihr Vorbringen schriftlich oder mündlich zu ergänzen und Beweismittel anzugeben. Es kann insbesondere sie an das Büro des Schiedsgerichts zur Aufnahme eines Protokolls verweisen oder den Staatsvertreter ersuchen, die Erklärungen der Partei durch einen zur Aufnahme von Protokollen zuständigen Beamten eines Gerichts oder einer Verwaltungsbehörde zu Protokoll nehmen zu lassen.

Artikel 6.

Die Parteien können sich durch einen bei einem deutschen oder bei einem polnischen Gericht zugelassenen Rechtsanwalt oder durch einen Professor oder einen Privatdozenten der Rechtswissenschaft an einer deutschen oder an einer polnischen Universität, sowie in Angelegenheiten des gewerblichen Rechtsschutzes durch einen deutschen oder einen polnischen Patentanwalt als Bevollmächtigten vertreten lassen.

Das Schiedsgericht kann auch andere geeignete Personen als Bevollmächtigte zulassen.

Artikel 7.

Der Bevollmächtigte einer Partei hat eine schriftliche Vollmacht dem Schiedsgericht einzureichen.

Artikel 8.

Die Vertretung des Staates vor dem Schiedsgericht steht ausschliesslich dem Staatsvertreter (Art. 569 des Abkommens) zu, solange nicht dem Schiedsgericht schriftlich angezeigt ist, dass der Staat für die Sache einen besonderen Bevollmächtigten bestellt hat.

Dies gilt insbesondere auch, wenn das Verfahren sich gegen die Verfügung einer Behörde richtet oder das Verlangen einer Ausstellungsbehörde oder einer Gegenzzeichnungsbehörde für Verkehrskarten (Art. 297 und 300 des Abkommens) zum Gegenstande hat.

Klagen gegen einen Staat werden nur dessen Staatsvertreter zugestellt.

Artikel 9.

Die Schriftsätze, Beschlüsse und Entscheidungen, die einer Partei zugestellt werden, sind auch dem Staatsvertreter des Staates, der in dem Verfahren nicht Partei ist, zuzustellen. Der Staatsvertreter dieses Staates ist auch von allen Terminen zu benachrichtigen, und es ist ihm wie einer Partei Abschrift von den Beweisterminspunktollen zu erteilen, falls er nicht darauf verzichtet. In den Terminen ist er zu Anträgen und Ausführungen berechtigt, soweit es die von ihm wahrzunehmenden Interessen erfordern.

Artikel 10.

Die Zustellung der Schriftsätze sowie die Ladung zu Terminen erfolgt von Amts wegen.

Artykuł 11.

Doreczenia i wezwania dokonuje się bądź za pomocą listu poleconego Biura Trybunału Rozjemczego za zwrotnym dowodem doreczenia, bądź na prośbę Prezydenta Trybunału Rozjemczego za pośrednictwem Przedstawiciela tego państwa, na którego obszarze doreczenie ma być uskutecznione a to wedle przepisów o postępowaniu w sprawach spornych cywilnych obowiązujących na miejscu doreczenia.

Jeżeli wykazane jest ustanowienie pełnomocnika po myśli artykułu 7, wówczas dokonuje się za wiadomienia, doreczenia i wezwania zamiast stronie samej do rąk jej pełnomocnika.

Artykuł 12.

Jeżeli strona albo jej pełnomocnik zmieniają w toku postępowania mieszkanie, winni nowy adres podać Trybunałowi Rozjemczemu. Jeżeli strona ma swoją siedzibę poza obszarem Polski albo Państwa Niemieckiego, albo jeżeli w toku postępowania przekonie swoją siedzibę do miejsca położonego poza temi obszarami, wówczas ma ustanowić pełnomocnika dla doreczeń w miejscu położonym na obszarze Polski lub Państwa Niemieckiego w razie gdy jej zastępca ustawowy lub pełnomocnik nie mieszka w Polsce lub w Państwie Niemieckiem. W razie niezastosowania się do tych przepisów może Trybunał Rozjemczy po bezskutecznem usiłowaniu doreczenia w sposób oznaczony w ustępie 1 artykułu 11 zarządzić, że doreczenie zastąpi się wywieszeniem pisma, które ma być doreczone, przez czas jednego tygodnia w ubikacjach służbowych Trybunału Rozjemczego.

Artykuł 13.

Doreczenia Przedstawicielowi Państwa uskutecznia się w ten sposób, że pismo, które się ma doreczyć, przesyła się Przedstawicielowi Państwa, a jego Biuro przesyła do aktów Trybunału Rozjemczego poświadczenie o dniu wpływu.

Artykuł 14.

Okres czasu oznaczony wedle tygodni albo wedle miesięcy kończy się z upływem tego dnia ostatniego tygodnia albo ostatniego miesiąca, który swoją nazwą albo liczbą odpowiada dniowi, w którym okres czasu się rozpoczął. Jeżeli w ostatnim miesiącu nie ma dnia odpowiedniego, wówczas kończy się okres czasu z upływem ostatniego dnia miesiąca.

Jeżeli okres czasu oznaczony jest wedle dni, wówczas nie liczy się dnia, w którym nastąpiło zdarzenie, powodujące bieg okresu czasu.

Jeżeli stosownie do tych postanowień ostatni dzień okresu czasu przypada na niedzielę albo na święto powszechnie uznane przez państwo bądź to w polskiej bądź to w niemieckiej części Górnego Śląska, wówczas przedłuża się okres czasu do następnego dnia powszedniego.

Artykuł 15.

Gdy Prezydent Sądu Rozjemczego doznaje przeszkoły, mogą obaj Sędziowie Rozjemczy współ-

Artikel 11.

Zustellungen und Ladungen erfolgen entweder durch eingeschriebenen Brief des Büros des Schiedsgerichts mit Rückschein oder auf Ersuchen des Präsidenten des Schiedsgerichts unter Vermittelung des Staatsvertreters des Staates, in dessen Gebiet zugestellt werden soll, nach der am Ort der Zustellung geltenden Zivilprozessordnung.

Ist die Bestellung eines Bevollmächtigten gemäß Art. 7 nachgewiesen, so erfolgen die Mitteilungen, Zustellungen und Ladungen anstatt an die Partei selbst an den Bevollmächtigten.

Artikel 12.

Wenn eine Partei oder ihr Bevollmächtigter im Laufe des Verfahrens die Wohnung wechselt, ist die neue Anschrift dem Schiedsgericht anzugeben. Hat eine Partei ihren Wohnsitz ausserhalb des Deutschen Reiches oder Polens, oder verlegt sie im Laufe des Verfahrens ihren Wohnsitz nach einem Orte ausserhalb dieser Gebiete, so hat sie, falls nicht ihr gesetzlicher Vertreter oder ihr Bevollmächtigter im Deutschen Reiche oder in Polen wohnt, einen Zustellungsbevollmächtigten an einem im Deutschen Reiche oder in Polen belegenen Orte zu benennen. Werden diese Vorschriften nicht befolgt, so kann, wenn die Zustellung auf eine der im Art. 11 Absatz 1 vorgesehenen Arten vergeblich versucht worden ist, das Schiedsgericht anordnen, dass die Zustellung durch einen einwöchigen Rushang des zuzustellenden Schriftstücks in den Diensträumen des Schiedsgerichts ersetzt wird.

Artikel 13.

Zustellungen an die Staatsvertreter erfolgen in der Weise, dass das zuzustellende Schriftstück dem Staatsvertreter übersandt wird, wogegen dessen Büro eine Bescheinigung über den Tag des Eingangs zu den Akten des Schiedsgerichts einreicht.

Artikel 14.

Eine nach Wochen oder nach Monaten bestimmte Frist endigt mit dem Ablauf des Tages der letzten Woche oder des letzten Monats, der durch seine Benennung oder durch seine Zahl dem Anfangstage der Frist entspricht. Fehlt in dem letzten Monat der entsprechende Tag, so endigt die Frist mit dem Ablauf des letzten Tages des Monats.

Ist eine Frist nach Tagen bestimmt, so wird der Tag nicht mitgerechnet, an welchem das die Frist in Lauf setzende Ereignis eintritt.

Fällt nach diesen Vorschriften der letzte Tag der Frist auf einen Sonntag oder auf einen im deutschen oder im polnischen Teile Oberschlesiens staatlich anerkannten allgemeinen Feiertag, so erstreckt sich die Frist auf den nächsten Werktag.

Artikel 15.

Die nach Art. 3 und 11, sowie nach Art. 21, 27 und 30 der Verfahrensordnung dem Präsidenten

nie spełnić czynności poruczone mu wedle artykułów 3 i 11 oraz wedle artykułów 21, 27 i 30 regulaminu procesowego.

II. Postępowanie w wypadkach artykułów 5 i 313 Konwencji.

Artykuł 16.

W wypadkach artykułów 5 i 313 Konwencji rozpoczyna się postępowanie wniesieniem skargi do Trybunału Rozjemczego.

Skarga powinna zawierać:

1. wniosek,
2. okoliczności uzasadniające ten wniosek,
3. środki dowodowe.

Artykuł 17.

Odpowiedź na skargę należy wnieść do Trybunału Rozjemczego w ciągu miesiąca po doręczeniu skargi.

Powinna ona zawierać:

1. wniosek pozwanego,
2. oświadczenie się co do twierdzeń skargi,
3. w danym razie nowe okoliczności,
4. środki dowodowe pozwanego.

Jeżeli pozwany odmawia wdnania się w sprawę główną z powodu niewłaściwości Trybunału Rozjemczego, Trybunał Rozjemczy może zarządzić, by pozwany złożył oświadczenie w sprawie głównej i wniosł to oświadczenie do Trybunału Rozjemczego w okresie czasu mu wyznaczonym.

Artykuł 18.

Wywód powoda na odpowiedź na skargę (replikę) należy wnieść do Trybunału Rozjemczego w ciągu trzech tygodni po doręczeniu odpowiedzi na skargę, a wywód pozwanego na replikę (duplikę) należy wnieść do Trybunału Rozjemczego w ciągu trzech tygodni po doręczeniu repliki.

Pisma te powinny zawierać:

1. oświadczenie się co do twierdzenia pisma poprzedniego strony przeciwej,
2. w danym razie nowe okoliczności,
3. środki dowodowe.

Artykuł 19.

Twierdzenia wyraźnie nie zaprzeczone uważa się za przyznane, jeżeli zamiar ich zaprzeczenia nie wynika z innych danych.

Artykuł 20.

W szczególnych przypadkach może Trybunał Rozjemczy inaczej oznać okresy czasu, wymienione w artykułach 18 i 19 bądź też przedłużyć je na wniosek.

Może on także z ważnych powodów, w szczególności z powodu opóźnienia się przewozu pocztowego postąpić z pismami wniesionymi za późno tak, jak gdyby na czas były wniesione.

des Schiedsgerichts obligenden Geschäfte können im Falle seiner Verhinderung von den beiden Schiedsrichtern gemeinschaftlich wahrgenommen werden.

II. Vehrfahren in den Fällen der Art. 5 und 313 des Abkommens.

Artikel 16.

In den Fällen der Art. 5 und 313 des Abkommens beginnt das Verfahren mit der Einreichung der Klage bei dem Schiedsgericht.

Die Klage soll enthalten:

1. den Antrag,
2. die ihn begründenden Tatsachen,
3. die Beweismittel.

Artikel 17.

Die Klagebeantwortung ist binnen einem Monat nach Zustellung der Klage beim Schiedsgericht einzureichen.

Sie soll enthalten:

1. den Antrag des Beklagten,
2. die Erklärung auf die Behauptungen der Klage,
3. gegebenenfalls neue Tatsachen,
4. die Beweismittel des Beklagten.

Verweigert der Beklagte wegen Unzuständigkeit des Schiedsgerichts die Einlassung zur Hauptsache, so kann das Schiedsgericht anordnen, dass der Beklagte sich zu Hauptsache zu erklären und die Erklärung binnen einer zu bestimmenden Frist beim Schiedsgericht einzureichen hat.

Artikel 18.

Die Entgegnung des Klägers auf die Klagebeantwortung (Replik) ist binnen drei Wochen nach deren Zustellung, die Erwiderung des Beklagten auf diesen Schriftsatz (Duplik) ist binnen drei Wochen nach dessen Zustellung beim Schiedsgericht einzureichen.

Diese Schriftsätze sollen enthalten:

1. die Erklärung auf die Behauptungen des vorhergehenden Schriftsatzes des Gegners,
2. gegebenenfalls neue Tatsachen,
3. Beweismittel.

Artikel 19.

Behauptungen, die nicht ausdrücklich bestritten werden, gelten als zugestanden, wenn nicht die Absicht, sie zu bestreiten, aus dem anderen Vorbringen sich ergibt.

Artikel 20.

In besonderen Fällen kann das Schiedsgericht die Fristen der Art. 17 und 18 anders bemessen, sowie auf Antrag verlängern.

Auch kann es aus wichtigen Gründen, insbesondere wegen Verzögerung der Postbeförderung, Schriftsätze, die verspätet eingegangen sind, als rechtzeitig behandeln.

Artykuł 21.

Skoro dokonano przepisanej wymiany pism albo jeżeli okres czasu wyznaczony do wniesienia pewnego pisma upłynął bezskutecznie, wówczas Prezydent Trybunału Rozjemczego wyznacza termin do ustnej rozprawy, o ile Trybunał Rozjemczy nie postanowi natychmiastowego przeprowadzenia dowodu.

Ten przepis ma także zastosowanie, jeżeli ukończono postępowanie dowodowe poza rozprawą ustną.

Jeżeli strony zrzekną się pisemnie ustnej rozprawy, wówczas może Trybunał Rozjemczy ją pominać.

Artykuł 22.

Twierdzenia faktyczne, ofiarowanie dowodu albo zaprzeczenie, które w postępowaniu pisemnym pominięto, mogą być wyjątkowo dopuszczone przez Trybunał Rozjemczy w czasie późniejszym w wypadkach, w których uzna to za wskazane.

Twierdzenia faktyczne, które pozwany dopiero w duplice przywiódł, można zaprzeczyć jeszcze przy ustnej rozprawie, chyba, że Trybunał Rozjemczy wezwał powoda przed ustną rozprawą do pisemnego oświadczenia się co do tych twierdzeń.

Artykuł 23.

Gdy się wnosi skargę powinno się przedłożyć Trybunałowi Rozjemczemu poświadczenie, że złożono zaliczkę na pokrycie należyciści procesowej, którą wedle regulaminu wewnętrznego Trybunału Rozjemczego należy zapłacić.

Jeżeli zapłata nie nastąpiła, może Trybunał Rozjemczy wyznaczyć powodowi termin do zapłaty a zarazem zarządzić, że postępowanie nie będzie się odbywało aż do uskutcznienia zapłaty. Po bezskutecznym upływie okresu czasu może Trybunał Rozjemczy na wniosek pozwanego uznać postępowanie za ukończone i skazać powoda na ponoszenie kosztów postępowania.

Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie także wówczas, gdy w toku postępowania Trybunał Rozjemczy zaliczkę podwyższy.

Artykuł 24.

Jeżeli powód nie może złożyć zaliczki na pokrycie należyciści procesowej bez uszczuplenia swojego koniecznego utrzymania i swej rodziny, wówczas Trybunał Rozjemczy może go zwolnić od złożenia zaliczki na podstawie świadectwa ubóstwa, wystąpionego przez właściwą władzę.

III. Postępowanie w wypadkach wymienionych w art. 368 Konwencji.

Artykuł 25.

W wypadkach wymienionych w art. 368 Konwencji odbywa się postępowanie z reguły wedle przepisów rozdziału II regulaminu procesowego.

Artikel 21.

Ist der vorgesehene Schriftwechsel beendigt, oder ist die Frist für Einreichung eines Schriftsatzes fruchtlos verstrichen, so bestimmt der Präsident des Schiedsgerichts den Termin zur mündlichen Verhandlung, falls nicht das Schiedsgericht alsbald Beweis zu erheben beschließt.

Das Gleiche gilt, wenn ein Beweisverfahren ausserhalb der mündlichen Verhandlung beendet ist.

Wenn die Parteien auf die mündliche Verhandlung schriftlich verzichten, kann das Schiedsgericht von ihr absehen.

Artikel 22.

Das Schiedsgericht kann Behauptungen, Beweisanerbieten oder ein Bestreiten, die nicht im schriftlichen Verfahren vorgebracht worden sind, ausnahmsweise nachträglich zulassen, wenn es dies für angebracht hält.

Tatsachen, die vom Beklagten erst in der Duplik behauptet worden sind können noch in der mündlichen Verhandlung bestritten werden, es sei denn, dass der Kläger vor der mündlichen Verhandlung vom Schiedsgericht zur schriftlichen Erklärung auf diese Behauptungen aufgefordert worden ist.

Artikel 23.

Bei der Einreichung der Klage soll dem Schiedsgericht eine Bescheinigung vorgelegt werden, dass der nach der Geschäftsordnung des Schiedsgerichts zu zahlende Vorschuss auf die Prozessgebühr eingezahlt ist.

Ist die Zahlung unterblieben, so kann das Schiedsgericht dem Kläger eine Frist zur Zahlung setzen und anordnen, dass bis zur Zahlung das Verfahren nicht fortgesetzt wird. Nach fruchtlosem Ablauf der Frist kann es auf Antrag des Beklagten das Verfahren für beendet erklären und dem Kläger die Kosten des Verfahrens auferlegen.

Entsprechendes gilt, wenn im Laufe des Verfahrens das Schiedsgericht den Vorschuss erhöht.

Artikel 24.

Wen der Kläger ausserstande ist, ohne Beeinträchtigung des für ihn und seine Familie notwendigen Unterhalts den Vorschuss auf die Prozessgebühr zu entrichten, kann er auf Grund eines von der zuständigen Behörde ausgestellten Armutzeugnisses vom Schiedsgericht von der Zahlung des Vorschusses befreit werden.

III. Verfahren in den Fällen des Art. 368 des Abkommens.

Artikel 25.

In den Fällen des Art. 368 des Abkommens richtet sich das Verfahren in der Regel nach den Bestimmungen des Abschnitts II der Verfahrensordnung.

IV. Postępowanie w innych wypadkach.

Artykuł 26.

W wypadkach wymienionych w art. 58 Konwencji ma Komisja Polubowna dla Spraw Obywatelstwa przedłożyć sprawę Trybunałowi Rozjemczemu z wszystkimi aktami niemniej przedstawić stan sprawy i przedmiot sporu. Pismo to należy wnieść w pięciu egzemplarzach.

Artykuł 27.

W wypadkach wymienionych w art. 296, w ustępie 4 art. 297 i w art. 300 Konwencji ma Urząd Rozjemczy dla kart cyrkulacyjnych przedłożyć sprawę Trybunałowi Rozjemczemu z wszystkimi aktami niemniej przedstawić stan sprawy, przedmiot sporu tudzież stanowisko prawne zajęte przez członków Urzędu Rozjemczego. Pismo to należy wnieść w pięciu egzemplarzach.

To samo ma zastosowanie w wypadkach wymienionych w art. 298 Konwencji, jeżeli sprawa już zawisła w Urzędzie Rozjemczym dla kart cyrkulacyjnych, a Prezydent Trybunału Rozjemczego uprasza o przedłożenie sprawy. Jeżeli sprawa nie zawisła jeszcze w Urzędzie Rozjemczym dla kart cyrkulacyjnych, wówczas uprasza Prezydent Trybunału Rozjemczego właściwego Przedstawiciela Państwa o postanowienie się o akta.

Artykuł 28.

W innych wypadkach nie objętych art. 5, 313 i 368 Konwencji rozstrzyga się sprawę z reguły bez ustnej rozprawy. Trybunał Rozjemczy może przed rozstrzygnięciem zarządzić przeprowadzenie dowodu.

Przedstawicielom Państwa należy przed rozstrzygnięciem w sprawie samej umożliwić złożenie oświadczenia co do niej.

V. Postępowanie dowodowe.

Artykuł 29.

Trybunał Rozjemczy przeprowadza dowody, które uważa za potrzebne dla rozstrzygnięcia.

W wypadkach wymienionych w art. 5 i 313 Konwencji zarządza się przesłuchanie świadków jedynie na wniosek strony.

Artykuł 30.

Trybunał Rozjemczy uchwala, przestrzegając postanowienia art. 601 Konwencji, czy przeprowadzenie dowodu odbędzie się podczas ustnej rozprawy przed Trybunałem Rozjemczym samym, czy też ma go przeprowadzić jeden z jego członków, lub też obaj razem, czy też ma to nastąpić w drodze pomocy prawnej oraz czy świadków i biegłych należy zaprzysiąc.

Prośbę o pośrednictwo celem uzyskania pomocy prawnej skieruje Prezydent Trybunału Rozjemczego do właściwego Przedstawiciela Państwa.

IV. Verfahren in anderen Fällen.

Artikel 26.

In den Fällen des Art. 58 des Abkommens hat die Schlichtungsstelle für Staatsangehörigkeitsfragen die Sache mit allen Unterlagen unter Darlegung des Sach- und Streitstandes dem Schiedsgericht vorzulegen. Von diesem Schriftsatze sind fünf Stücke einzureichen.

Artikel 27.

In den Fällen der Art. 296, 297 Absatz 4 und 300 des Abkommens hat das Schiedsamt für Verkehrskarten die Sache mit allen Unterlagen unter Darlegung des Sach- und Streitstandes, sowie des Rechtsstandpunkts der Mitglieder des Schiedsamts dem Schiedsgericht vorzulegen. Von diesem Schriftsatze sind fünf Stücke einzureichen.

In den Fällen des Art. 298 des Abkommens gilt das Gleiche, wenn die Sache bereits bei dem Schiedsamt für Verkehrskarten anhängig ist und der Präsident des Schiedsgerichts um Vorlegung der Sache ersucht. Ist die Sache bei dem Schiedsamt nicht anhängig, so ersucht der Präsident des Schiedsgerichts den zuständigen Staatsvertreter um Beschaffung der Akten.

Artikel 28.

In anderen Fällen als in jenen der Art. 5, 313 und 368 des Abkommens ergeht die Entscheidung regelmässig ohne mündliche Verhandlung. Das Schiedsgericht kann vor der Entscheidung eine Beweiserhebung anordnen.

Den Staatsvertretern ist, bevor in der Sache selbst entschieden wird, Gelegenheit zur Reusserung zu geben.

V. Beweisverfahren.

Artikel 29.

Das Schiedsgericht erhebt die Beweise, die es zur Entscheidung für erforderlich erachtet.

In den Fällen der Art. 5 und 313 des Abkommens wird die Vernehmung von Zeugen nur auf Antrag einer Partei angeordnet.

Artikel 30.

Das Schiedsgericht beschliesst unter Beachtung der Vorschriften des Art. 601 des Abkommens, ob die Beweisaufnahme in einer mündlichen Verhandlung vor dem Schiedsgericht selbst, oder ob sie durch eines oder zwei seiner Mitglieder oder im Wege der Rechtshilfe erfolgen soll, sowie ob die Zeugen und Sachverständigen zu vereidigen sind.

Das Ersuchen um Vermittelung der Rechtshilfe ist von dem Präsidenten des Schiedsgerichts an den zuständigen Staatsvertreter zu richten.

Artykuł 31.

Trybunał Rozjemczy może przeprowadzenie dowodów uczynić zawiślem od zapłacenia zaliczki na pokrycie wydatków.

Artykuł 32.

O terminie wyznaczonym do przeprowadzenia dowodów należy strony zawiadomić. Są one uprawnione do tego, by dowód przeprowadzono w ich obecności.

Artykuł 33.

Podczas ustnej rozprawy przed Trybunałem Rozjemczym Prezydent bada świadków.

Świadka należy skłonić do tego, by to, co mu jest wiadome o przedmiocie przesłuchania, podał w związku. Celem wyjaśnienia lub uzupełnienia zeznań mogą Prezydent, a po nim Sędziowie Rozjemczy zadawać dalsze pytania.

Strony i Przedstawiciele Państwa mogą domagać się, by świadkowi zadano pytanie, mogące posłużyć do wyjaśnienia sprawy albo stosunków świadka. Wątpliwości w tym kierunku, czy pytanie jest dopuszczalne, rozstrzyga Trybunał Rozjemczy.

Jeżeli od świadka odbiera się przysięge, wówczas rota przysięgi stosuje się do postanowień procedury w sprawach spornych cywilnych tego kraju, w którym odbywa się badanie świadka.

Artykuł 34.

Przepisy art. 31 mają odpowiednie zastosowanie, gdy badanie świadka poruczono jednemu lub obu członkom Trybunału Rozjemczego.

Artykuł 35.

Przepisy o badaniu świadków mają odpowiednie zastosowanie także przy badaniu biegłych.

Trybunał Rozjemczy może zarządzić, że biegły ma sporządzić pisemne orzeczenie.

Artykuł 36.

Stronom należy przesyłać odpis protokołu, zawierającego przeprowadzenie dowodu tudzież odpis orzeczenia, które na zarządzenie Trybunału Rozjemczego biegły sporządził pisemnie.

Artykuł 37.

Trybunał Rozjemczy może na podstawie ustnej rozprawy zażądać od strony lub jej ustawowego zastępcy złożenia przysięgi na pewne oznaczone okoliczności faktyczne.

Artykuł 38.

Trybunał Rozjemczy ocenia wartość wszelkich dowodów wedle swobodnego uznania

Artikel 31.

Das Schiedsgericht kann die Erhebung von Beweisen von der Zahlung eines Auslagenvorschusses abhängig machen.

Artikel 32.

Die Parteien sind von dem Beweistermin zu benachrichtigen. Sie sind berechtigt, der Beweisaufnahme beizuwohnen.

Artikel 33.

Die Vernehmung von Zeugen in der mündlichen Verhandlung vor dem Schiedsgericht erfolgt durch den Präsidenten.

Der Zeuge ist zu veranlassen, das, was ihm vom Gegenstande der Vernehmung bekannt ist, im Zusammenhange anzugeben. Zur Aufklärung und Vervollständigung können weitere Fragen vom Präsidenten und nach ihm von den Schiedsrichtern gestellt werden.

Die Parteien und die Staatsvertreter sind berechtigt, dem Zeugen die Fragen vorlegen zu lassen, die sie zur Aufklärung der Sache oder der Verhältnisse des Zeugen für dienlich erachten. Zweifel über die Zulässigkeit einer Frage entscheidet das Schiedsgericht.

Wird der Zeuge vereidigt, so richtet sich die Eidesformel nach den Bestimmungen der Zivilprozeßordnung des Gebietes, in dem die Vernehmung stattfindet.

Artikel 34.

Die Vorschriften des Art. 33 gelten sinngemäß, wenn mit der Vernehmung des Zeugen ein oder zwei Mitglieder des Schiedsgerichts beauftragt sind.

Artikel 35.

Die Vorschriften über die Vernehmung von Zeugen gelten sinngemäß auch für die Vernehmung von Sachverständigen.

Das Schiedsgericht kann anordnen, dass der Sachverständige ein schriftliches Gutachten erstatten soll.

Artikel 36.

Von dem Beweisterminsprotokoll, sowie von einem auf Anordnung des Schiedsgerichts schriftlich erstatteten Gutachten eines Sachverständigen ist den Parteien eine Abschrift zu übersenden.

Artikel 37.

Das Schiedsgericht kann auf Grund mündlicher Verhandlung einer Partei oder ihrem gesetzlichen Vertreter über bestimmte Tatsachen den Eid auferlegen.

Artikel 38.

Das Schiedsgericht würdigt den Wert aller Beweise nach freier Überzeugung.

Artykuł 39.

Jeżeli w postępowaniu przed Trybunałem Rozjemczym okaże się potrzeba nałożenia kary porządkowej, wówczas Trybunał Rozjemczy uprasza Sąd powiatowy albo Amtsgericht, w którego obrębie przebywa osoba mająca ponieść karę o ukaranie jej po myśli artykułu 602 Konwencji.

VI. Ustna rozprawa.

Artykuł 40.

Ustna rozprawa jest jawną. Trybunał Rozjemczy może ze szczególnych powodów wykluczyć jawnosć.

Artykuł 41.

Prezydent czuwa nad utrzymaniem porządku w sali rozpraw.

Osoby nie biorące udziału w rozprawie, a nie stosujące się do jego zarządzeń, może Prezydent wydalić z sali rozpraw, a jeżeli popełniono czyn karny, polecić sporządzenie protokołu.

Osoby biorące udział w rozprawie, a niestosujące się do zarządzeń Prezydenta, może Trybunał Rozjemczy wykluczyć od dalszego udziału w rozprawie. Rozprawę można w nieobecności wykluczonego dokończyć.

Artykuł 42.

Prezydent kieruje rozprawą. Jeżeli jakieś zarzucenie Prezydenta jest zakwestionowane, wówczas rozstrzyga Trybunał Rozjemczy.

Artykuł 43.

Prezydent posługuje się językiem, którym włada. Inne osoby, biorące urzędowy udział w rozprawach, posługują się językiem polskim albo niemieckim.

Deklaracje, wnioski, rezolucje i orzeczenia winny być tłumaczone na język polski lub niemiecki, a w danym razie na obydwa języki.

Osoby, które nie sprawują urzędu, mogą się posługiwać językiem polskim lub niemieckim, chyba, że nie władają żadnym z tych języków.

Tłumaczenia dokonuje Prezydent lub jeden z Sędziów Rozjemczych, a w razie potrzeby tłumacz.

Artykuł 44.

Ustna rozprawa odbywa się na podstawie pism. Ma ona na celu przedewszystkiem usunięcie niejasności pism i przedstawienie wywodów prawnych, które jeszcze nie są zawarte w pismach.

Trybunał Rozjemczy może w celu wyjaśnienia zarządzić osobiste stawienie się stron albo ich ustawowych zastępów.

Artikel 39.

Wird in dem Verfahren vor dem Schiedsgericht die Verhängung von Ordnungsstrafen erforderlich, so ersucht das Schiedsgericht das Amtsgericht oder Sąd powiatowy des Ortes, an dem der zu Bestrafende sich aufhält, um die Bestrafung gemäss Art. 602 des Abkommens.

VI. Mündliche Verhandlung.

Artikel 40.

Die mündliche Verhandlung ist öffentlich. Das Schiedsgericht kann aus besonderen Gründen die Öffentlichkeit ausschliessen.

Artikel 41.

Der Präsident sorgt für die Aufrechterhaltung der Ordnung im Verhandlungssaale.

An der Verhandlung nich beteiligte Personen, welche sich seinen Anordnungen nich fügen, kann der Präsident aus dem Verhandlungssaale entfernen und, falls eine strafbare Handlung vorliegt, ein Protokoll aufnehmen lassen.

An der Verhandlung beteiligte Personen, welche sich den Anordnungen des Präsidenten nicht fügen, kann das Schiedsgericht von der weiteren Teilnahme an der Verhandlung ausschliessen. Die Verhandlung kann in Abwesenheit des Ausgeschlossenen zu Ende geführt werden.

Artikel 42.

Der Präsident leitet die Verhandlung. Wird eine Anordnung des Präsidenten beanstandet, so entscheidet das Schiedsgericht.

Artikel 43.

Der Präsident bedient sich der Sprache, die ihm geläufig ist. Die übrigen Amtspersonen bedienen sich der deutschen oder der polnischen Sprache.

Erklärungen, Anträge, Beschlüsse und Entscheidungen werden ins Deutsche oder ins Polnische, gegebenenfalls in beide Sprachen übertragen.

Nichtbeamte Personen dürfen sich der deutschen oder der polnischen Sprache bedienen, es sei denn, dass sie keine der beiden Sprachen beherrschen.

Die Übersetzung wird von dem Präsidenten oder einem Schiedsrichter, erforderlichenfalls von einem Dolmetscher vorgenommen.

Artikel 44.

Die mündliche Verhandlung erfolgt auf der Grundlage der Schriftsätze. Sie dient vor allem zur Beseitigung von Unklarheiten der Schriftsätze und zu Rechtsausführungen, soweit sie noch nicht in den Schriftsätzen enthalten sind.

Das Schiedsgericht kann zur Aufklärung das persönliche Erscheinen der Parteien oder ihrer gesetzlichen Vertreter anordnen.

Artykuł 45.

Jeżeli mimo prawidłowego zawezwania nie stawi się strona ani też jej pełnomocnik, wówczas odbywa się rozprawa ustna tylko z tym, który się stawił, o ile Trybunał Rozjemczy nie uchwali odroczenie rozprawy.

Jeżeli mimo prawidłowego zawezwania nikt się nie stawił, Trybunał Rozjemczy może mimo tego wydać orzeczenie.

Artykuł 46.

O przebiegu ustnej rozprawy należy spisać protokół, w którym winny być podane istotne zdania z rozprawy.

Protokół spisuje się w języku polskim i niemieckim.

VII. Ewokacja.

Artykuł 47.

W wypadku ewokacji art. 588 Konwencji odpowiada Trybunał Rozjemczy na zapytanie o interpretację pewnych dokładnie oznaczonych przepisów Konwencji.

Artykuł 48.

Wniosek o ewokację należy podać sądowi albo władzy administracyjnej, w których sprawą zawiśla. Sąd albo władza administracyjna rozstrzygają po myśli par. 2 artykułu 588 Konwencji, czy wniosek ten należy odrzucić.

Artykuł 49.

Jeżeli wniosku nie odrzucono, wówczas Sąd albo władza administracyjna przedkłada zapytanie o interpretację Trybunałowi Rozjemczemu wraz z przedstawieniem stanu sprawy i spornych zapatrwań co do interpretacji. Pismo to należy przedłożyć w siedmiu egzemplarzach.

Artykuł 50.

Jeżeli Trybunał Rozjemczy uzna się właściwym, wówczas daje zażądana interpretację. Rozstrzygnięcie może być wydane bez ustnej rozprawy, jednakowoż zarówno stronom jak i Przedstawicielom Państwa należy przed rozstrzygnięciem dać sposobność do oświadczenia się.

Artykuł 51.

Jeżeli kwestja interpretacji dotyczy postanowień trzeciej części Konwencji (ochrona mniejszości), wówczas przedkłada się ją tylko Prezydentowi Trybunału Rozjemczego. Wniosek o ewokację może podać osoba, należąca do mniejszości albo druga strona.

Artykuły 47 do 50 mają odpowiednie zastosowanie.

VIII. Rozstrzygnięcia.

Artykuł 52.

Rozstrzygnięcie oraz uchwały dotyczące postępowania albo kosztów będą bieżąco ogłoszane przy

Artikel 45.

Bleibt trotz ordnungsmässiger Ladung eine Partei und auch ihr Bevollmächtigter aus, so findet die mündliche Verhandlung mit den Erschienenen statt, falls nicht das Schiedsgericht Vertagung beschliesst.

Ist trotz ordnungsmässiger Ladung niemand erschienen, so kann das Schiedsgericht gleichwohl die Entscheidung fällen.

Artikel 46.

Über die mündliche Verhandlung ist ein Protokoll aufzunehmen, worin die wesentlichen Vorgänge der Verhandlung anzugeben sind.

Das Protokoll wird in deutscher und in polnischer Sprache geführt.

VII. Evokation.

Artikel 47.

Im Falle der Evokation (Art. 588 des Abkommens) beantwortet das Schiedsgericht eine Frage nach der Auslegung genau zu bezeichnender Bestimmungen des Abkommens.

Artikel 48.

Die Evokation ist bei dem Gericht oder bei der Verwaltungsbehörde zu beantragen, wo die Sache schwiebt. Das Gericht oder die Verwaltungsbehörde entscheidet gernäss Art. 588 par. 2 des Abkommens, ob der Antrag abzulehnen ist.

Artikel 49.

Wird der Antrag nicht abgelehnt, so legt das Gericht oder die Verwaltungsbehörde die Auslegungsfrage dem Schiedsgericht vor unter Darstellung des Sachverhalts und der streitigen Ansichten über die Auslegung. Von diesem Schriftsätze sind sieben Stücke einzureichen.

Artikel 50.

Erachtet das Schiedsgericht sich für zuständig, so gibt es die verlangte Auslegung. Die Entscheidung kann ohne mündliche Verhandlung ergehen, jedoch ist den Parteien und den Staatsvertretern vor der Entscheidung Gelegenheit zur Auseinandersetzung zu geben.

Artikel 51.

Betrifft die Auslegungsfrage Bestimmungen des dritten Teils des Abkommens (Schutz der Minderheiten), so wird sie nur dem Präsidenten des Schiedsgerichts vorgelegt. Die Evokation kann von einer Minderheit angehörigen beteiligten Person oder von der anderen Partei beantragt werden.

Die Art. 47 bis 50 finden sinngemäss Anwendung.

VIII. Entscheidungen.

Artikel 52.

Die Entscheidung, sowie die das Verfahren oder die Kosten betreffenden Beschlüsse werden entweder

ustnej rozprawie bądźto będą podawane do wiadomości stron przez doręczenie wygotowania.

W wypadkach wymienionych w artykułach 296, 297 i 300 Konwencji doręcza Trybunał Rozjemczy rozstrzygnięcie jedynie obydwom Przedstawicielom Państwa.

Artykuł 53.

Oryginał rozstrzygnięcia podpisują wszyscy trzej członkowie Trybunału Rozjemczego. W razie zachodzącej przeszkody zastępuje podpis Prezydenta zapisek obu Sędziów Rozjemczych, zaś podpis Sędziów Rozjemczych zastępuje zapisek Prezydenta.

Artykuł 54.

W wypadkach artykułów 5, 313 i 368 Konwencji należy w rozstrzygnięciu zarazem orzec, która strona ma ponosić kosztu postępowania.

Przepis ten ma zastosowanie w innych wypadkach, jeżeli strona poda o to wniosek. Wyjątkowo może w tych sprawach Trybunał Rozjemczy orzec o kosztach postępowania także bez wyraźnego wniosku.

Strona, którą skazano na ponoszenie kosztów postępowania, ma zapłacić przeciwnikowi kosztu, które poniósł, o ile one do prowadzenia sprawy mogły być uważane za potrzebne.

Wysokość tych kosztów ustali Trybunał Rozjemczy na wniosek albo w rozstrzygnięciu samem albo w osobnej uchwale.

Artykuł 55.

Błędy pisarskie, błędy rachunkowe i inne podobne widoczne omyłki rozstrzygnięcia może Trybunał Rozjemczy sprostować nawet bez wniosku.

Artykuł 56.

Jeżeli Trybunał Rozjemczy rozstrzygnął w sprawie samej, wówczas na wniosek jednej ze stron powoduje Przedstawiciel tego państwa, w którym rozstrzygnięcie ma być wykonane lub zastosowane, wykonanie rozstrzygnięcia albo owe kroki, które do jego zastosowania są potrzebne. Biuro Trybunału Rozjemczego wydaje na wniosek wykonalne wygotowanie rozstrzygnięcia.

To samo ma zastosowanie do rozstrzygnięć o kosztach postępowania.

IX. Rozstrzygnięcia tymczasowe.

Artykuł 57.

Trybunał Rozjemczy może na wniosek wydać rozstrzygnięcie tymczasowe. Ma to w szczególności wówczas zastosowanie, gdy zostanie uprawdopodobnione, że dany środek jest bezzwłocznie potrzebny dla ochrony zagrożonego prawa albo dla uniknięcia doniosłej szkody.

Rozstrzygnięcie tymczasowe nie może nakazywać wykonania, lecz może jedynie tymczasowo regulować albo zabezpieczać istniejący stan rzeczy.

in der mündlichen Verhandlung verkündet oder den Parteien durch Zustellung einer Ausfertigung bekannt gegeben.

In den Fällen der Art. 296, 297 und 300 des Abkommens erfolgt die Zustellung der Entscheidung seitens des Schiedsgerichts nur an die beiden Staatsvertreter.

Artikel 53.

Die Urschrift der Entscheidung wird von den drei Mitgliedern des Schiedsgerichts unterschrieben. Im Falle der Verhinderung wird die Unterschrift des Präsidenten durch einen Vermerk der beiden Schiedsrichter, die Unterschrift der Schiedsrichter durch einen Vermerk des Präsidenten ersetzt.

Artikel 54.

In den Fällen der Art. 5, 313 und 368 des Abkommens ist in der Entscheidung zu bestimmen, welche Partei die Kosten des Verfahrens zu tragen hat.

Das Gleiche gilt in anderen Fällen, wenn eine Partei es beantragt. Ausnahmsweise kann das Schiedsgericht in diesen Fällen auch ohne ausdrücklichen Antrag über die Kostentragung entscheiden.

Die Partei, der die Kosten des Verfahrens auferlegt sind, hat dem Gegner die ihm erwachsenen Kosten zu erstatten, soweit sie zur Führung des Rechtsstreits für erforderlich erachtet werden dürfen. Der Betrag dieser Kosten wird auf Antrag entweder in der Entscheidung selbst oder in einem besonderen Beschlusse vom Schiedsgericht festgesetzt.

Artikel 55.

Schreibfehler, Rechenfehler und ähnliche offensichtliche Unrichtigkeiten in einer Entscheidung kann das Schiedsgericht auch ohne Antrag berichtigten.

Artikel 56.

Hat das Schiedsgericht in der Sache selbst entschieden, so veranlasst auf den Antrag einer Partei der Staatsvertreter des Staates, in dem die Entscheidung auszuführen oder anzuwenden ist, die Ausführung der Entscheidung oder die zu ihrer Anwendung erforderlichen Massnahmen. Das Büro des Schiedsgerichts erteilt auf Antrag eine vollstreckbare Ausfertigung der Entscheidung.

Entsprechendes gilt für Entscheidungen über die Kosten des Verfahrens.

IX. Einstweilige Entscheidungen.

Artikel 57.

Das Schiedsgericht kann auf Antrag einstweilige Entscheidungen erlassen. Dies gilt insbesondere, wenn glaubhaft gemacht wird, dass eine sofortige Massnahme zum Schutze eines bedrohten Rechtes oder zur Abwendung wesentlicher Schäden notwendig ist.

Die einstweilige Entscheidung darf nicht eine Anordnung der Erfüllung, sondern nur eine einstweilige Regelung oder die Sicherung eines bestehenden Zustandes enthalten.

Artykuł 58.

Rozstrzygnięcie tymczasowe może być w nagielszych wypadkach wydane bez przesłuchania przeciwnika.

Artykuł 59.

Jeżeli warunki do wydania tymczasowego rozstrzygnięcia już nie istnieją, wówczas może Trybunał Rozjemczy na wniosek rozstrzygnięcie zmienić lub uchylić.

X. Postanowienia końcowe.

Artykuł 60.

Strona może w ciągu dwóch lat po zawiadomieniu o rozstrzygnięciu podać wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli dowie się o okoliczności faktycznej, której w postępowaniu już nie mogła przytoczyć, a której naprowadzenie byłoby spowodowało dla niej znacznie korzystniejsze rozstrzygnięcie.

Jeżeli ta okoliczność faktyczna będzie wykazana, wówczas zarządza Trybunał Rozjemczy wznowienie postępowania i normuje dalsze postępowanie.

Może też zarządzić tymczasowe zastanowienie wykonania rozstrzygnięcia.

Artykuł 61.

Jeżeli w jakiejś sprawie dotyczącej Górnego Śląska sądy lub władze administracyjne chcą odbieć od zasad prawnej, wypowiedzianej w orzeczeniu opublikowanem w Zbiorze urzędowym Trybunału Rozjemczego (artykuł 592 Konwencji), wówczas, mają przedłożyć sprawę Trybunałowi Rozjemczemu i podać swoje motywy.

Przepisy zdania drugiego art. 49 i artykułu 50 mają odpowiednio zastosowanie.

Artykuł 62.

Od tego regulaminu procesowego można odstąpić, jeżeli szczególny rodzaj wypadku albo szczególnie względy słuszności tego wymagają.

Jeżeli sąd albo władza administracyjna wniosą sprawę po myśli artykułu 589 Konwencji przed Trybunał Rozjemczy, wówczas oznacza Trybunał Rozjemczy dalsze postępowanie.

Artykuł 63.

Niniejszy regulamin procesowy wchodzi w życie czternaście dni po jego ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Reichsgesetzblatt des Deutschen Reiches.

Bytom G. Ś. 'dnia 9 marca 1923 r.

Trybunał Rozjemczy dla Górnego Śląska
Prezydent Trybunału Rozjemczego:

S. Kaeckenbeck

Polski Sędzia Rozjemczy:
Kałużniacki, Prezes Senatu

Niemiecki Sędzia Rozjemczy:
Schneider, Prezes Senatu

Artikel 58.

Die einstweilige Entscheidung kann in dringenden Fällen ohne Anhörung des Gegners erlassen werden.

Artikel 59.

Sind die Voraussetzungen für die Erlassung der einstweiligen Entscheidung nicht mehr gegeben, so kann auf Antrag das Schiedsgericht die Entscheidung abändern oder aufheben.

X. Schlussbestimmungen.

Artikel 60.

Eine Partei kann binnen zwei Jahren nach Bekanntgabe der Entscheidung die Wiederaufnahme des Verfahrens beantragen, wenn sie eine Tatsache erfährt, die sie im Verfahren nicht mehr vorbringen konnte, deren Vorbringen aber eine ihr erheblich günstigere Entscheidung bewirkt hätte.

Wird diese Tatsache erwiesen, so ordnet das Schiedsgericht die Wiederaufnahme des Verfahrens an und bestimmt das weitere Verfahren.

Es kann vorläufige Einstellung der Vollstreckung der Entscheidung anordnen.

Artikel 61.

Wollen Gerichte oder Verwaltungsbehörden in einer Oberschlesien betreffenden Angelegenheit von einem Rechtsgrundsätze abweichen, der in einer in der amtlichen Sammlung des Schiedsgerichts veröffentlichten Entscheidung aufgestellt ist (Art. 592 des Abkommens), so haben sie die Angelegenheit unter Darlegung ihrer Gründe dem Schiedsgericht vorzulegen.

Die Vorschriften der Art. 49 Satz 2, 50 finden sinngemäß Anwendung.

Artikel 62.

Abweichungen von dieser Verfahrensordnung sind zulässig, wenn die Eigenart des Falles oder besondere Gründe der Billigkeit es erfordern.

Wird eine Sache von einem Gericht oder einer Verwaltungsbehörde gemäß Art. 589 des Abkommens an das Schiedsgericht abgegeben, so bestimmt das Schiedsgericht das weitere Verfahren.

Artikel 63.

Diese Verfahrensordnung tritt vierzehn Tage nach der Veröffentlichung in Reichsgesetzblatt des Deutschen Reiches und im Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej in Kraft.

Beuthen O/S., am 9. März 1923.

Das Schiedsgericht für Oberschlesien
Der Präsident des Schiedsgerichts:

S. Kaeckenbeck

Der deutsche Schiedsrichter:
Schneider, Senatspräsident

Der polnische Schiedsrichter:
Kałużniacki, Senatspräsident

Minister Spraw Zagranicznych: M. Seyda